

**Til den faldne, men
genopstandne Nikolaj Frederik
Severin**

Mel.: *Hist hvor vejen slår en bugt*

Hvilket uanstændigt kvaj,
ham, der knuste NIKOLAJ, :|
at han dukked' sig og gik
fra den knuste FREDERIK!
Uden mod og disciplin
Stak han af fra SEVERIN.
For der er jo noget ondt i
At gå rundt og knuse
GRUNDTVIG!

Stå der, støbt i gips – og bleg
ligner dårligt NIKOLAJ. :|
Spræl og farverig gestik
kendetegner FREDERIK.
Han er livets vitamin,
evigunge SEVERIN.
Gipsstøv går vi ikke rundt i.
Busten sprak – men ikke
GRUNDTVIG.

For Mands Mínde viste vej
når han talte, NIKOLAJ. :|
Mens årtier kom og gik,
leved' alt i FREDERIK.
Danmarks vej er din og min,
fik vi lært af SEVERIN.
Han var viis og underfundig
her på talerstolen,
GRUNDTVIG.

Hvilket paradoks, at jeg
skal afsløre NIKOLAJ! :|
Du, der med dit skarpe blik
tog mit slør bort, FREDERIK!
Det er alvor, fest og grin:
at du opstår SEVERIN!
Vi på Borch ser noget sundt i,
at du atter står her,
GRUNDTVIG!

†EAN 2012

